

Danuta Juzala

Region „Południe” Powszechnego Banku Gospodarczego Spółka Akcyjna w Łodzi Region w Wieluniu – rys historyczny

Rocznik Wieluński 2, 123-140

2002

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Danuta Juzala

REGION „POŁUDNIE” Powszechnego Banku Gospodarczego Spółka Akcyjna w Łodzi Region w Wieluniu – Rys historyczny

Wstęp

Po II wojnie światowej na terenie Wielunia, podobnie jak w całym kraju, nie funkcjonowały banki komercyjne. W Wieluniu w latach osiemdziesiątych prowadziła swoją działalność Oddział Narodowego Banku Polskiego oraz Powszechnej Kasy Oszczędności PKO i Bank Spółdzielczy.

Zmiany struktury organizacyjnej terenowych jednostek Narodowego Banku Polskiego nastąpiły w 1988 roku. Rada Ministrów 14 kwietnia 1988 roku wydała 9 rozporządzeń o utworzeniu banków państwowych, poprzez wydzielenie ich ze struktury Narodowego Banku Polskiego. Podstawą do zmian był art. 63 Ustawy z dnia 26 lutego 1982 roku „Prawo bankowe”¹.

Jednym z takich banków nowo powstałych był Powszechny Bank Gospodarczy w Łodzi. Rozporządzeniem z 11 kwietnia 1988 roku dokonano między innymi ustalenia zadań, które były przyjęte przez utworzone z Narodowego Banku Polskiego banki komercyjne. Dokonano wydzielenia jednostek organizacyjnych, składników majątkowych oraz listy pracowników, które podlegały przekazaniu określonego bankowi komercyjnemu. Tak więc, z dniem 1 lutego 1989 roku Oddział Narodowego Banku Polskiego w Wieluniu przekształcono w Oddział Po-

¹ Ustawa z dn. 26 II 1982 r. „Prawo bankowe”, Dz.U. nr 7 z dn. 9 III 1982 r. poz. 56.

wszechnego Banku Gospodarczego w Łodzi². Powszechny Bank Gospodarczy przyjął wówczas z NBP 28 oddziałów operacyjnych, a jego kapitał własny wyniósł 31,0 mld. zł (starych złotych). Swoją siedzibę Centrala Powszechnego Banku Gospodarczego miała w Łodzi przy ul. Roosevelta 15. Prezesem PBG był Andrzej Szukalski. Funkcję tę pełnił aż do przejęcia PBG S.A. przez Bank PeKaO S.A.

W skład Zarządu Centrali Powszechnego Banku Gospodarczego wchodził także:

- Wit Naliwajko – wiceprezes
- Mirosław Karczewski – wiceprezes
- Danuta Juzala – członek, dyr. Oddziału Wieluń
- Leonard Gajzler – członek, dyr. Oddziału Zgierz
- Henryka Kwiatkowska – członek, dyr. Oddziału Kalisz

w późniejszym okresie doszła:

- Jadwiga Siutowicz – członek, dyr. Oddziału Łódź.

Aktem notarialnym z 8 października 1991 roku przekształcono Powszechny Bank Gospodarczy w Łodzi w jednoosobową spółkę akcyjną Skarbu Państwa³. PBG S.A. był bankiem uniwersalnym. Świadczył swoje usługi podmiotom gospodarczym, państwowym, prywatnym, spółdzielczym, jednostkom budżetowym, ludności, a także innym bankom. Działal głównie na terenie Polski Centralnej, w województwach: łódzkim, kaliskim, płockim, wrocławskim, sieradzkim, piotrkowskim, radomskim i skierniewickim. Posiadał także swoje oddziały w województwach: białostockim, poznańskim, katowickim. Ponadto w organizacji były nowe oddziały na terenie Warszawy, Gdańska, Krakowa i Wrocławia. Otwierano nowe placówki bankowe, rozszerzano zakres usług bankowych. Następowal także intensywny rozwój nowoczesnych metod zarządzania.

W połowie 1993 roku podjęto prace związane z opracowaniem planu strategicznego Banku. Wdrażanie tego planu rozpoczęło się od 1994 roku. Był to kolejny okres intensywnego unowocześniania Banku, usprawniania jego organizacji oraz oferowania klientom Banku coraz to nowych usług.

W celu sprawniejszego zarządzania działalnością komercyjną w terenie, pogłębiania znajomości rynku i lepszego kontaktu z klientem, a także rozwoju sieci, istniejące Oddziały i filia Banku PBG S.A. zgrupowano w cztery Regiony. W ten sposób powstały:

- Region „Łódź”,
- Region „Południe”,
- Region „Północ”,
- Region „Nowe Rynki”.

Regionami miały zarządzać Biura Regionalne.

Zarząd Banku podjął decyzję o zlokalizowaniu siedziby Biura Regionu „Południe” w Wieluniu, uwzględniając kwalifikację kadry pracowniczej zatrudnionej w Od-

² Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 11 IV 1988 r., Dz.U. nr 21 z 1 VII 1988 r., poz. 144.

³ Raport roczny za 1992 rok Powszechnego Banku Gospodarczego S.A. w Łodzi, s. 14.

dziale PBG S.A. w Wieluniu.

Do Biura Regionalnego przeszli z Oddziału pracownicy:

- 1) Danuta Juzala - dyrektor Biura Regionalnego,
- 2) Jan Stępiński - z-ca dyrektora, specjalista z zakresu księgowości i finansów,
- 3) Włodzimierz Strózik - specjalista z zakresu ryzyka kredytowego,
- 4) Ireneusz Zawada - specjalista z zakresu ryzyka kredytowego,
- 5) Sławomir Stępień - specjalista ds. finansowych,
- 6) Beata Zając - prawnik – radca prawny,
- 7) Beata Pacholik - inspektor ds. marketingu,
- 8) Zbigniew Pietrzak - specjalista ds. organizacyjnych (przeszedł z Oddziału PBG Sieradz),
- 9) Stanisław Moskal - kierowca.

w późniejszym terminie zatrudniono:

- 10) Magdalenę Wójcik - na stanowisko pracownika administracyjnego,
- 11) Andrzeja Sulkowskiego - specjalistę z zakresu budownictwa,
- 12) Bożenę Bździon - pracownika gospodarczego.

Jednocześnie z pracowników Oddziału PBG S.A. powołano kadrę kierowniczą Oddziału. Dyrektorem Oddziału został Wacław Wypchło, który funkcję tę pełni do chwili obecnej. Zastępcą, a następnie dyrektorem ds. komercyjnych został Ryszard Menc. Dyrektorem ds. finansowych została Sabina Kowalczyk. W oddziale pracowało także wielu innych dobrze przygotowanych i odpowiedzialnych pracowników, m.in.:

- Barbara Rogalska - naczelnik wydziału kontroli dyspozycji i rachunkowości,
- Zygmunt Kępa - naczelnik wydziału kasowo-skarbowego,
- Dorota Dera - naczelnik wydziału kredytów,
- Danuta Szewczyk - naczelnik zespołu organizacyjno-administracyjnego,
- Henryk Wojcieszak - informatyk,
- Ewa Tobiasz - radca prawny

Nadmienić należy, że Oddział wieluniński najpierw NBP, a później Powszechnego Banku Gospodarczego pełnił funkcje szkoleniowe dla innych pracowników oddziałów Banku. Między innymi w Wieluniu szkolili się kadra nowo powstałego poznańskiego oddziału PBG S.A.

Niektórym pracownikom Oddziału w Wieluniu powierzono odpowiedzialne funkcje w innych oddziałach PBG S.A., bądź w bankach konkurencyjnych. Np. Dorota Sujka została dyrektorem w oddziale PBG S.A. w Radomsku, Krzysztof Radecki - dyrektorem ds. finansowych w oddziale PBG S.A. w Zduńskiej Woli, Andrzej Klapaczyński – dyrektorem Departamentu Ryzyka Kredytowego w Centrali PBG S.A. Aktualnie pełni funkcję dyrektora Departamentu Ryzyka Kredytowego w Centrali PeKaO S.A. Warszawie. Radosław Sierandt przeszedł do Banku Kredytowego w Płocku. Pracownicy Oddziału zasilili także kadrę różnych przed-

siębiorstw. Dyrektor Oddziału PBG, Danuta Juzala, najpierw pełniła funkcję członka Zarządu Banku, później była jednocześnie dyrektorem dwóch oddziałów PBG S.A. w Wieluniu i w Zduńskiej Woli. W tym czasie był to ewenement w skali kraju. Również inni pracownicy Oddziału, jak np. Halina Cichla, często byli oddelegowywani do innych oddziałów. Wykonywali tam określone czynności lub szkolili pracowników oddziałów.

I. Zasięg działania Biura Regionalnego Regionu „Poludnie” w Wieluniu.

Region „Poludnie” w Wieluniu rozpoczął swoją działalność w czerwcu 1994 roku. Obejmował oddziały i filie z terenu sześciu województw:

województwo sieradzkie:

Oddział PBG S.A. w Wieluniu	– dyrektor Wacław Wypchło,
Oddział PBG S.A. w Sieradzu	– dyrektor Janina Romek,
Oddział PBG S.A. w Zduńskiej Woli	– dyrektor Czesław Wał.
Oddział PBG S.A. w Łasku	– dyrektor Eugeniusz Bialek,
Filia PBG S.A. w Poddębicach	– dyrektor Lech Przybylski,

województwo piotrkowskie:

Oddział PBG S.A. w Piotrkowie Tryb.	– dyrektor Tadeusz Ziębiński,
Oddział PBG S.A. w Tomaszowie Maz.	– dyrektor Stanisław Kopińska,
Oddział PBG S.A. w Radomsku	– dyrektor Zygmunt Osumek, a następnie Dorota Sujka,
Oddział PBG S.A. w Opocznie	– dyrektor Jerzy Nowak, później Teresa Kołodziejczyk,

województwo radomskie:

Oddział PBG S.A. Radomiu	– dyrektor Zbigniew Stamirowski.
Filia PBG S.A. w Lipsku,	– dyrektor Halina Pyrka.

województwo kaliskie:

Oddział PBG S.A. w Kaliszu	– dyrektor Henryka Kwiatkowska, później Urszula Szepska,
----------------------------	---

województwo opolskie:

Oddział PBG S.A. w Opolu	– dyrektor Gerard Konczka,
--------------------------	----------------------------

województwo katowickie:

Oddział PBG S.A. w Katowicach	– dyrektor Anna Natkańczyk,
-------------------------------	-----------------------------

Ogółem Region „Poludnie” obejmował 12 oddziałów i 2 filie i był największym regionem w skali PBG S.A. w Łodzi.

Zmiana struktur organizacyjnych przyczyniła się do umocnienia pozycji Banku na rynku finansowym i jego wyraźnej akceptacji przez społeczeństwo.

Powszechny Bank Gospodarczy S.A. był bankiem uniwersalnym, reagującym szybko i efektywnie na potrzeby klienta. Oddziały wyposażono w nowoczesny sprzęt i system informatyczny. Oddziały PBG S.A. w Opolu i Wieluniu jako pierwsze wprowadziły technikę komputerową. Większość czynności bankowych

została zautomatyzowana. Bank wdrożył międzynarodowe standardy systemów SWIFT i REUTERS. Uczestniczył w krajowym systemie komunikacji TELBANK. W tym czasie ponoszono znaczne nakłady inwestycyjne na modernizację obiektów już istniejących, jak również budowę nowych oddziałów, filii i punktów bankowych. W Regionie „Południe” zmodernizowano oddziały w Piotrkowie Trybunalskim i Radomiu. W trakcie modernizacji był oddział w Kaliszu. Wykupiono i zmodernizowano obiekt w Katowicach pod drugi oddział. Nowy oddział budowano w Radomsku. Rozpoczęto także starania o nową siedzibę Biura Regionalnego w Wieluniu. Dotychczasowa siedziba Biura Regionalnego w pomieszczeniach Oddziału PBG S.A. w Wieluniu nie odpowiadała potrzebom Biura. Realizacja planowych zadań Biura wymagała systematycznych posiedzeń komisji kredytowych, jak również częstych kontaktów z dyrektorami i pracownikami oddziałów i Centrali PBG S.A. w Łodzi oraz klientami. Pomieszczenia w oddziale nie były dostosowane do takich potrzeb. W związku z tym dyrektor regionalny Danuta Juzala wystąpiła z wnioskiem do Zarządu Banku o wyrażenie zgody na zakup i modernizację nowego lokalu przy ul. Pilsudskiego 14. Zarząd Banku przychylił się do tej prośby

II. Realizacja nowego budynku Regionu „Południe” PBG S.A. przy ul. Pilsudskiego 14 w Wieluniu.

Dnia 23 listopada 1995 roku dokonano zakupu od Gminy Wieluń nieruchomości położonej przy ul. Pilsudskiego 14 w Wieluniu⁴. Budynek znajdował się w bardzo złym stanie technicznym (przeciekający dach, drewniane, grożące zawaleniem stropy, okna zabite deskami). Ekspertyza obiektu wykazała, że mimo zniszczeń nadaje się do remontu. Z ramienia Biura Regionalnego organizacją prac projektowych i modernizacyjnych zajmował się specjalista mgr inż. Andrzej Sulkowski.

Decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania posesji, na której stał budynek wydano dnia 5 II 1996 r., nr GPR-73311/14/96 oraz z załącznikiem graficznym, a 5 miesięcy później, 8 VII 1996 r. Biuro Regionu „Południe” uzyskało pozwolenie na budowę dla działki nr 295 w Wieluniu. W ślad za tym, po załatwieniu wszelkich formalności, 12 marca 1997 roku Urząd Rejonowy w Wieluniu ostatecznie zdecydował o pozwoleniu Regionowi „Południe” PBG S.A. w Wieluniu na użytkowanie obiektu⁵.

Prace projektowe dla obiektu wykonywał zgodnie z zawartą umową nr 1/96 z dnia 29. 01. 1996 r. Zakład Usług Projektowo-Budowlanych mgr. inż. Piotra Par-

⁴ Akt notarialny, numer repetyt. A-5104/95 z 23 XI1995 r. – Kancelaria Anny Musiały, ul. Klińskiego 23.

⁵ Decyzja Urzędu Rejonowego w Wieluniu z 12 III 1997 r., nr A7351-4/1/97 na udzielenie pozwolenia na użytkowanie budynku przez Biuro Regionalne PBG S.A., Region „Południe” w Wieluniu.

kitnego z Wielunia⁶. Firma opracowała projekt budowlany adaptacji budynku głównego, budynku garażowo-socjalnego, ogrodzenia oraz instalacji elektrycznych, sanitarnych i telefonicznych. Projekt techniczny przyłącza wodociągowego i zmiany do projektu węzła cieplnego wykonała pracownia „Inżynieria sanitarna i zdrowotna” mgr inż. Anny Skupińskiej z Wielunia⁷. Ponadto, w miarę potrzeb, zlecano przygotowanie projektów wszelkich innych detali.

Głównym wykonawcą robót adaptacyjno-modernizacyjnych był Zakład Ogólnobudowlany „Murex” S.C. Mariana Lipiety i Jarosława Krekory⁸. Prace remontowo-modernizacyjne przebiegały sprawnie, toteż komisyjne przekazanie budynku do użytku nastąpiło w maju 1997 roku⁹.

W tym samym czasie Biuro Regionalne przeniósł się z budynku Oddziału PBG S.A. w Wieluniu do nowego pomieszczenia przy ul. Piłsudskiego 14. Należy dodać, że wykupując nieruchomość przy ul. Piłsudskiego 14 od Gminy Wieluń, Bank zajął się również realizacją węzła cieplnego do własnego budynku, jak również sąsiedniego bloku mieszkalnego. Jak wcześniej wspomniano, budynek w trakcie zakupu był w bardzo złym stanie technicznym. Wymagał nie tylko gruntownych prac adaptacyjnych, ale również odpowiedniej izolacji poziomej ścian. Prac tych podjęła się firma „Budizol” Izolatorstwo Budowlane, mgr inż. Zdzisława J. Soltysiaka z Praszki¹⁰. Izolację wykonano metodą iniekcji krystalicznej autorstwa dr. Wojciecha Nawrota z Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie.

III. Zadania Regionu „Południe” Powszechnego Banku Gospodarczego Spółka Akcyjna w Wieluniu.

Od początku swojej działalności Powszechny Bank Gospodarczy w Łodzi przywiązywał dużą uwagę do rozwoju wszechstronnej współpracy z klientami przedsiębiorstw oraz z klientami indywidualnymi.

Dynamiczny rozwój Banku był efektem wdrażania nowoczesnych metod zarządzania Bankiem i przebudowy struktur organizacyjnych. Był także efektem

⁶ Umowa z 29 I 1996 r. zawarta pomiędzy PBG S.A. w Łodzi, Biuro Regionalne Region „Południe” w Wieluniu, a Zakładem Usług Projektowo-Budowlanych mgr inż. Piotra Parakitnego, Wieluń, ul. Warszawska 22.

⁷ Umowa nr 2/96 z 29 I 1996 r. pomiędzy PBG S.A. w Łodzi Biuro Regionalne Region Południe w Wieluniu, a pracownią „Inżynierijno sanitarna i zdrowotna” mgr inż. Anny Skupińskiej, Wieluń, ul. Piłsudskiego 10.

⁸ Umowa nr 7/95 zawarta pomiędzy PBG S.A. w Łodzi, Biuro Regionalne Regionu „Południe” w Wieluniu, a Zakładem Ogólnobudowlanym „Murex” sc, Wieluń, ul. Warszawska 45.

⁹ Wewnętrzny protokół ostatecznego odbioru budynku Biura Regionalnego Regionu „Południe” PBG S.A. w Wieluniu przy ul. Piłsudskiego 14 w Wieluniu.

¹⁰ Umowa nr 01/03/k/96 na roboty izolacyjno – budowlane zawarta 20 V 1996 r. w Wieluniu pomiędzy PBG S.A. w Łodzi Biuro Regionu „Południe” w Wieluniu, a „Budizol” Izolatorstwo Budowlane Praszka, ul. Warszawska 67.

systematycznego szkolenia pracowników, okresowej oceny pracowników i doboru kadr na wszystkich szczeblach. Szkolenia pracowników prowadzone były przez wysokiej klasy specjalistów bankowych, polskich i zagranicznych. Wielu pracowników Oddziału PBG S.A. w Wieluniu, jak również Biura Regionalnego, dokształcało się na studiach zaocznych, podyplomowych i doktoranckich. Brali także udział w różnego rodzaju kursach, doskonaląc swą wiedzę w zakresie np. rynku nieruchomości, oceny finansowej kondycji firm, nauki języka angielskiego i innych.

Kolejnym czynnikiem mającym wpływ na rozwój Banku była zmiana technologii bankowej. Podział oddziałów Banku na cztery regiony służył lepszemu poznaniu klientów Banku, utrwalaniu więzi oraz umocnieniu wizerunku Banku w odbiorze społeczno-gospodarczym. Rolą Regionów była wzmożona aktywność i ekspansja Banku na rynku finansowo-kapitałowym. Region „Południe”, podobnie jak pozostałe Regiony PBG S.A., prowadził systematyczną i dogłębną analizę potrzeb klientów. Oferował im szereg atrakcyjnych usług bankowych. Był odpowiedzialny nie tylko za współpracę z oddziałami i osiąganymi przez nie wynikami, ale także za współpracę z klientami i bezpieczeństwo finansowe Banku. Region przydzielał oddziałom na swoim terenie cele i zadania. Wspólnie z oddziałami był odpowiedzialny za ich właściwą realizację. Ważnym zadaniem Regionu było wspieranie oddziałów w ich działaniach wobec szczególnie znaczących klientów banku oraz obserwacja zachowań konkurencyjnych banków. W gestii Regionu było także udzielanie kredytów bankowych dla określonej przez Centralę grupy klientów. Decyzje kredytowe podejmowane były na posiedzeniach komisji kredytowych, w których oprócz odpowiedzialnych pracowników i dyrektorów oddziałów brali udział także stali członkowie komisji kredytowych: dyrektorzy oddziałów z Opola - Gerard Konczala, z-ca dyrektora oddziału z Katowic – Janina Warzecha. W późniejszym okresie dyrektor J. Waruchę zastąpił dyrektor z Piotrkowa Trybunalskiego Tadeusz Ziębiński. Z ramienia Regionu w komisji kredytowej zasiadali dyrektor Biura Danuta Juzala lub z-ca Jan Stępiński oraz specjaliści z zakresu ryzyka kredytowego, Włodzimierz Strózik lub Ireneusz Zawada, radca prawny Beata Zajac oraz Sławomir Stępień – specjalista z zakresu finansów. Region był odpowiedzialny za jakość portfela kredytowego oraz koncentrację ryzyka kredytowego. Dyrektor Regionalny reprezentował Bank w sprawach związanych z działalnością Regionu i był odpowiedzialny za realizację zadań.

Zarząd Banku oraz poszczególne departamenty Centrali dbały o dynamiczny rozwój nowych technologii i technik informatycznych w PBG S.A.. Dbały o wprowadzenie nowych procedur bankowych i systematyczne doskonalenie już istniejących. Duże nakłady inwestycyjne ponoszono na rozwój sieci nowych placówek bankowych. Powszechny Bank Gospodarczy stał się w tym czasie jednym z najbardziej dynamicznie rozwijających się instytucji finansowych w kraju.

Bank, a także Region „Południe”, obsługiwał szereg przedsiębiorstw o kluczowym znaczeniu dla gospodarki narodowej, między innymi:

– kopalnię Węgla Brunatnego Belchatów i Elektrownia Belchatów,

- Elektrownię Opole,
- Zakłady Metalowe „Łucznik” w Radomiu,
- Kopalnię Węgla Kamiennego „Staszic”, „Murdzki”, „Katowice”, „Kleofas”,
- Zakłady Materiałów Izolacyjnych „Izolacja” w Zduńskiej Woli,
- Fabrykę Mebli Giętych „Fameg” w Radomsku,
- Zakłady Dziewiarskie „Wola” w Zduńskiej Woli,
- Fabrykę Maszyn Górniczych „Pioma” w Piotrkowie Trybunalskim,
- Cementownię „Odra” w Opolu, „Warta” w Działoszynie i „Wierzbica” w Wierzbicy.

Poza tym współpracował z wieloma dobrze zapowiadającymi się nowo powstałymi firmami jak: Ceramika Paradyż w Opocznie, Zakłady Przetwórstwa Owocowo-Warzywnego „Sonda” w Zduńskiej Woli, Holdingu Protyl sp. z o.o. w Wieluniu i inne.

Bank wkroczył także w nową sferę działalności, jaką była bankowość detaliczna. Region i oddziały na bieżąco penetrowały potrzeby tego segmentu rynku. Obsługa klientów detalicznych następowała poprzez dynamiczny rozwój sieci nowych placówek bankowych, oddziałów, filii i punktów obsługi klienta. W Regionie „Południe” oddano do użytku nowe oddziały banku w Radomsku i Katowicach. Dogłębnej modernizacji dokonano w oddziałach w Radomiu i Kaliszu. Powstały nowe filie w Gliwicach, Sosnowcu, na terenie Kopalni „Staszic”. Bełchatowie, Zduńskiej Woli. Uruchomiono także nowe punkty obsługi klienta prawie we wszystkich oddziałach regionu, w tym podlegające oddziałowi PBG S.A. w Wieluniu – punkty obsługi: w Praszcze, Działoszynie i Wieluniu przy ul. Piłsudskiego 14 w siedzibie Biura Regionalnego. Polityka bankowa w zakresie kształtowania sieci własnych placówek zaowocowała powstaniem wielu nowych, pięknych obiektów bankowych w całej Polsce. Już pod koniec 1996 roku PBG S.A. posiadał 122 placówki bankowe¹¹. Klientom banku oferowano ponad 80 nowoczesnych produktów i usług bankowych¹². Oferowano unikatowe w tym czasie formy w zakresie usług finansowych i kapitałowych na rynku. Bank prowadził szereg działań stabilizacyjnych i naprawczych wobec różnych podmiotów polskiej gospodarki. W ramach nowoczesnych metod zarządzania i realizacji strategii Banku, Zarząd powołał szereg wyspecjalizowanych komórek i jednostek organizacyjnych. Jedną z nich były Biura Regionalne. Utworzono szereg instytucji zależnych i stowarzyszonych, jak: PBG Fundusz Inwestycyjny, Grupa Zarządzająca Łódź, Spółka PBG Leasing, PBG Nieruchomości i inne. Działał także Dom Maklerski z siecią punktów obsługi klienta, również w oddziale Wieluń.

Dynamiczny, ale zrównoważony rozwój banku znajdował swoje potwierdzenie w osiągniętych wynikach. Na początku działalności kapitał własny Banku wynosił 31 mld starych złotych, na koniec 1997 r. fundusze własne Banku wyniosły 385,2 mln zł (nowych). Stan depozytów w 1997 r. wynosił 3,131 mln zł, a wypra-

¹¹ Raport roczny za 1996 r., PBG Bank, s. 13.

¹² Raport roczny za 1996 r., PBG Bank, s. 6.

cowany zysk netto 117,9 mln zł¹³. W osiągniętym wyniku netto Region „Południe” wypracował ponad 40%¹⁴.

Raport roczny PBG S.A. za 1995 rok w informacjach dodatkowych do sprawozdania finansowego PBG S.A. za 1995 rok podaje dane o wielkościach pozyskanych funduszy oraz wielkościach udzielonych kredytów, w podziale na regiony za okres 1994 roku i 1995 roku. W tabeli nr 1 przedstawiono stan depozytów, a w tabeli nr 2 wielkość udzielonych kredytów w poszczególnych regionach. Tabela nr 3 przedstawia wielkość aktywów i pasywów PBG S.A. osiągniętych w latach od 1991 do 1996 roku. Tabela nr 4 przedstawia osiągnięty zysk netto w okresie od 1991 do 1997 roku. Wielkości wynikające z tabel świadczą o słuszności przyjętej strategii rozwoju Banku.

Bank skoncentrował swoje wysiłki na poprawie jakości świadczonych przez siebie usług. Równocześnie konsekwentnie umacniał strategię konkurencyjności w obsłudze dużych podmiotów gospodarczych, dbałość o obsługę małych i średnich przedsiębiorstw oraz ekspansję na rynku bankowości detalicznej.

Działalność Banku znalazła uznanie w oczach klientów i ekspertów. W licznych rankingach oceniających konkurencyjność głównych produktów bankowych PBG S.A. zajmował często pierwsze miejsce. Klienci Banku postrzegali go jako solidnego partnera, któremu można powierzyć swoje pieniądze, jak również prowadzić z nim interesy.

Wysoka dynamika osiąganych dochodów, wzrost pozycji i autorytetu Banku znalazły swój wyraz w wyróżnianiu Banku i jego prezesa – Andrzeja Szukalskiego – „Złotą Statuetką Lidera Polskiego Biznesu” przez Business Centre Club za 1997 rok.

W dziedzinie prowadzonych operacji zagranicznych Bank oferował usługi obejmujące wszystkie formy rozliczeń. Niezawodny system łączności SWIFT gwarantował bezpieczeństwo realizacji operacji zagranicznych. Z rozliczeń z zakresu operacji zagranicznych korzystało coraz to więcej podmiotów gospodarczych. Ze strony przedsiębiorstw było duże zapotrzebowanie na szkolenia w tym zakresie. Rejon w Wieluniu organizował wiele narad i szkoleń z klientami, które odbyły się w świetlicy oddziału PBG S.A. w Wieluniu lub Ośrodku ZUGIL w Kamionie. Korzystali z nich nie tylko klienci Regionu „Południe”, ale także pracownicy firm z Wieruszowa, Praszki, Kępna i innych miejscowości. Prowadzono również szkolenia dla firm z zakresu bezpieczeństwa obrotu gotówkowego i bezgotówkowego. Zwracano uwagę na niezbędne zabezpieczenia w trakcie konwoju gotówki i przetrzymywania jej w zakładach.

Oddziały Banku oferowały także klientom swoje usługi w zakresie kredytów budowlanych i hipotecznych. W Regionie „Południe” najczęściej takich kredytów udzielały oddziały w Katowicach i Radomiu. Jak wynika z Raportu rocznego PBG

¹³ Kurier PBG nr 16/1998 r., s. 6.

¹⁴ Pismo Departamentu Planowania i Informacji Zarządczej, PBG S.A. Grupa PEKAO S.A. Łódź, z dnia 10. 02. 1997 r.

za 1995 rok, wysokość udzielonych kredytów w poszczególnych Regionach w okresie 1994 i 1995 roku przedstawiała się następująco:

	1994 rok w tys. zł	1995 rok w tys. zł
Region „Południe”	1 066,0	5 914,0
Region „Nowe Rynki”	-	1 030,0
Region „Północ”	77,0	108,0
Region „Łódź”	93,0	1 142,0
Ogółem PBG S.A.	1 236,0	8 194,0

Dynamicznie rozwijały się także usługi dla klientów detalicznych Banku. Już na koniec 1995 roku, jak wynika z raportu rocznego, regiony udzieliły kredytów konsumpcyjnych w niżej wymienionych wielkościach:

Region „Południe”	-	64 033 tys. zł
Region „Nowe Rynki”	-	52 245 tys. zł
Region „Północ”	-	37 840 tys. zł
Region „Łódź”	-	63 082 tys. zł
Centrala i Dom Maklerski	-	9 tys. zł
RAZEM	-	217 209 tys. zł

Inną, ważną dla terenu działalnością, jaką zajmował się Region i jego oddziały, była reklama i sponsoring. PBG S.A. był sponsorem wielu placówek opieki zdrowotnej i społecznej. Był mecenasem licznych instytucji życia kulturalnego i sportowego. Wiele środków przeznaczono dla szkół na zakup sprzętu dydaktycznego. Z różnych okazji fundowano nagrody dla dzieci i młodzieży.

PBG S.A. – Grupa PEKAO S.A. był głównym sponsorem w latach 1997 - 1998 dużej, ogólnopolskiej wystawy retrospektywnej Wojtka Siudmaka – artysty rodem z Wielunia, a od ponad trzydziestu lat mieszkającego we Francji koło Paryża. Oprócz PBG S.A. współdziałał w sfinansowaniu wystawy podjęli się klienci Regionu. Byli to: KCW „Warta” w Działoszynie, Zakłady Przemysłu Dziewiarskiego „Wola” w Zduńskiej Woli, Zakłady Przetwórstwa Owocowo-Warzywnego „Sonda” w Zduńskiej Woli, Ceramika Paryż, L. Wysocki, St. Tępiński S.C. w Opocznie, Firma „Bakero” z Błaszek, Spółdzielnia Dostawców Mleka w Wieluniu, obecny Holding PTS S.A. w Wieluniu oraz „Polmo” Praszka.

W uroczystości otwarcia wystawy w Wieluniu brało udział wiele różnych znaczących osób z banków polskich, a także były ambasador Polski w Kanadzie, Pan Alojzy Bartoszek z małżonką. Wystawę w Wieluniu zwiedzili także liczni klienci Regionu. W Muzeum Wnętrz Dworskich w Ożarowie odbyło się również spotkanie niektórych klientów z W. Siudmakiem i jego małżonką. Była to promocja wieluńskiego artysty, który, jak powiedział redaktor PBG S.A. – Grupa PEKAO S.A. Jachowicz *rozpoczął swoją sentymentalną podróż po ojczyźnie (...) i dobrze*

się stało, że 700-letni Wieluń – ojczyzna Jana Długosza, podjął się trudu promocji ich człowieka z Paryża, że się znowu spotkali – Wojciech Siudmak i Wieluń¹⁵.

Warto wspomnieć, że PBG S.A. swoją obecność zaznaczył przy organizacji takich imprez jak: XVI Łódzkie Spotkania Baletowe, Dni Ignacego Paderewskiego w Warszawie. Festiwal Muzyki Filmowej im. Wojciecha Kilara, koncert wykonany przez trzech wybitnych pianistów polskich – Krzysztofa Jabłońskiego, Janusza Olejniczaka i Piotra Palecznego oraz orkiestry Filharmonii Łódzkiej. Bank sponserował wydanie nagrań płytowych utworów Stanisława Moniuszki w wykonaniu kwartetu im. Artura Rubinsteina, liczne koncerty w łódzkim Pałacu Herbsta oraz Muzeum Wnętrz Dworskich w Ożarowie. Lista sponsoringu jest bardzo długa. PBG S.A. wspierał finansowo zakup sprzętu medycznego, między innymi dla szpitala w Wieluniu, Belchatowie, Tuszynku, Opolu, Piotrkowie Trybunalskim, Radomsku i innych. Bardzo licznymi odbiorcami Bankowej pomocy były dzieci i różne towarzystwa działające na ich rzecz¹⁶.

Co roku na reklamę i sponsoring przeznaczano znaczne kwoty. Z dokumentów źródłowych znajdujących się w oddziale PBG S.A., wynika, że np. na zakup aparatury do nowoczesnego rozpoznawania chorób oskrzeli i płuc Oddział przekazał 10 tys. zł. Pracownicy Oddziału PBG S.A. przekazali wieluńskiemu szpitalowi kwotę 15 991 zł z comiesięcznych odpisów swoich wynagrodzeń. Na zakup sprzętu dla noworodków przekazano kwotę 1500 zł. Oddział partycypował kwotą 3000 zł w kosztach opracowania filmu reklamowego o Wieluniu, na zakup pulsoksymetru dla szpitala w Wieluniu przekazał 4500 złotych. Sponsorowano recitale w Ożarowie, różne imprezy sportowe. Kwotą 16 tys. zł włączył się Oddział w modernizację chodników przy ulicach Barycz i Królewska, na wydanie „Leksykonu Miasta Wielunia” przeznaczył 1200 zł, na koncert symfoniczny pod dyrekcją Jerzego Maksymiuka dał 1000 zł.

PBG S.A. w Wieluniu wspierał różne imprezy, szkolne i sportowe. Ofiarowano nie tylko kwoty pieniężne. Organizatorom różnych imprez przekazano także wiele nagród rzeczowych, jak np.: kasyety video, radia, przybory szkolne, podkoszulki, notatniki i inne. W archiwum Oddziału znajduje się bogata dokumentacja sponsorowanych przedsięwzięć. Społeczność bankowa nie pozostała obojętna wobec dramatu ludności z obszarów objętych powodzią. Grupa Pekao S.A. przekazała, jako jedna z pierwszych, kwotę 125 tys. zł¹⁷.

Wielkość środków przeznaczonych na sponsoring i reklamę dla oddziałów w poszczególnych latach była różna. Jak wynika z pisma Centrali PBG S.A. Grupa Pekao S.A. z dnia 30 marca 1988 r., Oddział Regionalny w Wieluniu otrzymał kwotę 48 tys. zł na sponsoring. W poszczególnych latach środki na reklamę kształtowały się w wysokości od 20 do 35 tys. zł. Powyższe kwoty w razie potrze-

¹⁵ Kurier PBG S.A. 14/97 „Siudmak - podróż sentymentalna”.

¹⁶ Tamże, „PBG Bank - Wizerunek sponsora”.

¹⁷ Tamże.

by były zwiększane przez Centralę. Tak było np. w przypadku prac Wojtka Siudmaka w Wieluniu.

Prócz tego pracownicy wszystkich oddziałów przeprowadzili zbiórkę środków, które ofiarowano powodzianom. Oddziały Regionu wieluńskiego przekazały także dary rzeczowe w postaci koców, konserw, pościeli, wody do picia.

Region „Południe” organizował wycieczki turystyczne, w których brali udział pracownicy Regionu i oddziałów, pracownicy Centrali PBG S.A. oraz klienci. Zorganizowano między innymi wycieczki do Austrii, Anglii i Włoch. Wyjazdy, jak również inne spotkania, sprzyjały wzajemnemu poznaniu się i nawiązywaniu kontaktów.

Dynamiczny rozwój Banku, jego placówek (130 na koniec 1997 roku, a do końca 2000 roku planowano 400)¹⁸, rozwój nowych produktów, rozwój specjalistycznych instytucji finansowych zależnych i stowarzyszonych, spowodował potrzebę zmian wewnątrz struktur organizacyjnych Banku. Zarząd Banku zlikwidował Biura Regionalne, a powołał siedem oddziałów regionalnych¹⁹. W strukturze oddziału regionalnego funkcjonował zespół regionalny. Oddział PBG S.A. Grupa Pekao S.A. w Wieluniu stał się Oddziałem Regionalnym. Obejmował swym zasięgiem oddziały z terenu województwa sieradzkiego i piotrkowskiego. Struktura ta nie przetrwała długo, gdyż prowadzono już intensywne prace nad konsolidacją banków.

Potrzebę zmian systemu bankowego w Polsce widział Rząd. Pod koniec 1996 roku Rada Ministrów określiła, do której grupy banków liderów wejdzie PBG S.A. Zakładano wówczas, że w polskich warunkach dwie grupy bankowe stworzą potęgę finansową. Liderami grup miały zostać Bank Handlowy w Warszawie S.A. i PEKAO S.A. w Warszawie. Konsolidacja banków była wstępem do zmian polskiego systemu bankowego. PBG S.A. razem z Bankiem Depozytowo-Kredytowym S.A. w Lublinie i Pomorskim Bankiem Kredytowym S.A. w Szczecinie znalazła się w Grupie PEKAO S.A. Dnia 16 września 1996 roku podpisano umowę o zawiązaniu Grupy PEKAO S.A. pomiędzy w/w bankami²⁰. Warunki do konsolidacji banków stworzyła ustawa z 16 czerwca 1996 roku, „o łączeniu i grupowaniu niektórych banków w formie spółki akcyjnej”.

Rok 1997 był okresem procesów konsolidacyjnych. Powołano wspólne zespoły, składające się z pracowników wszystkich należących do Grupy banków. Zadaniem zespołów było opracowanie wspólnych procedur dla całej Grupy. Do zespołów tych weszło dwóch pracowników Oddziału z Wielunia - Andrzej Klapaczyński (wówczas już pracownik Centrali PBG S.A.) i Jan Stępiński. A. Klapaczyński był specjalistą w zakresie opracowania procedur zarządzania ryzykami bankowymi. Stworzenie zintegrowanego systemu zarządzania ryzykami: finansowym, operacyjnym i zewnętrznym, miało kluczowe znaczenie dla Grupy Banków,

¹⁸ Kurier PBG S.A. 16/98, s. 6.

¹⁹ Zarządzenie Prezesa C/5/I/97 PBG S.A. – Grupa PEKAO S.A. z dnia 27. 01. 1997 r.

²⁰ Bankier – miesięcznik Banku PEKAO S.A. Grupa PEKAO S.A. nr 9/97, s. 4.

z uwagi na zaufanie depozytariuszy do swoich banków oraz kształtowanie właściwej struktury aktywów i pasywów pod względem ryzyka płynności, określania kursów walut i stóp procentowych. Jan Stępiński był członkiem Zespołu ds. zakupu systemu informatycznego dla Banku PEKAO S.A. Zadaniem Zespołu było ujednoczenie programów informatycznych w nowo powstałym banku PEKAO S.A. Każda Centrala Banku miała własne produkty i opracowane do nich programy informatyczne, toteż jednoczenie tych spraw było istotne ze względu na bezpieczeństwo finansowe Banku. Opracowania wspólnych procedur wymagała każda dziedzina kluczowych obszarów działania Banków. Prócz tego trzeba było także pokonać bariery techniczne i technologiczne występujące w poszczególnych bankach. Prowadzone prace konsolidacyjne przybliżyły termin rozpoczęcia działalności nowego Banku – PEKAO S.A. i jego procesu prywatyzacji. Z dniem 1 stycznia 1999 roku Bank PEKAO S.A. rozpoczął działalność w ramach nowej struktury organizacyjnej. Decyzje o konsolidacji banków z 1996 roku nie miały na celu odebrania samodzielności poszczególnym Bankom. Późniejsze zmiany z 1998 r. spowodowały, że PBG S.A. oraz bank pomorski i lubelski przestały istnieć. Proces prywatyzacyjny Banku PEKAO S.A. spowodował, że pakiet większościowy akcji wykupił Bank Włoski „Uni Credito Italiano”.

Na całym świecie, także i w Europie, postępuje proces łączenia się wielkich banków. Jak twierdzi Przewodniczący Rady Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, prof. Władysław Baka – kontrolują one od 25-40% rynku bankowego w swoich krajach. Zdaniem prof. W. Baki „(...) *nie ulega wątpliwości, że działania te mają na celu jak najlepsze przygotowanie się przez te państwa do zdobycia odpowiedniej pozycji na jednolitym europejskim rynku finansowym po wprowadzeniu euro. Tymczasem bieg rzeczy, jaki ma miejsce w Polsce, wskazuje, że sprawę tę już odpuściliśmy. Struktury kapitałowe mają wprawdzie charakter międzynarodowy, ale trzeba mieć własną tożsamość i być dostatecznie silnym, aby się w świecie liczyć. Inaczej Polska będzie jedynie przedmiotem, a nie podmiotem decyzji i działań w tej ważnej dziedzinie, jaką jest sfera bankowości i finansów, a korzyści wynikające z globalizacji pozostaną poza naszym zasięgiem*”²¹.

Likwidacja central banku łódzkiego, szczecińskiego, lubelskiego, a także wielu innych w Polsce spowodowała znaczne ograniczenie zatrudnienia w bankach, także w oddziałach. Sporadycznie powstają nowe placówki, likwiduje się istniejące. Lokal po Biurze Regionalnym w Wieluniu aktualnie stoi pusty. Zamknięto Biuro Regionalne, przeniesiono punkt obsługi maklerskiej do budynku Oddziału oraz zlikwidowano istniejący w budynku na ul. Piłsudskiego 14 punkt obsługi klienta. Ograniczono w znacznym stopniu środki na reklamę i sponsoring. Praktycznie oddziały na swoim terenie przestały cokolwiek sponsorować.

Zły stan finansów państwa (dziura budżetowa) sprzyjają zarabianiu przez banki pieniędzy w inny sposób, niż udzielanie kredytów bankowych. Nastąpił rozróż

²¹ Bank, miesięcznik finansowy 3/78, marzec 1999 r., s. 7; „Trybuna” nr 7 z 09. 01. 2002, s. 12.

między odsetkami od deponowanych środków, a odsetkami od udzielanych kredytów bankowych oraz rzeczywistą inflacją, a stopami procentowymi. Wysoka rentowność bonów skarbowych, obligacji, istnienie różnego rodzaju funduszy pozwala bankom lokować pieniądze w mniej ryzykownych przedsięwzięciach, niż udzielanie kredytów. Janusz Obodowski w swoim artykule *Stopy cedzone przez sito*²² stwierdza: „(...) gdzie na tym globie ziemskim, w jakim kraju, oferuje się tak wspaniałe możliwości łatwego zarabiania i w sposób pewny tak dużych pieniędzy? A gdzie znajdują, nawet po obniżce stop procentowych o dalsze kilka punktów, tak korzystny rynek pieniędzy? Stopy procentowe w krajach rozwiniętych i wielu innych krajach rozwijających się wynoszą przy inflacji 2-3,5% od 2 do 4,5%”.

Prężnie rozwijające się banki polskie na początku transformacji ustrojowej miały duży wpływ na ożywienie polskiej gospodarki. Profesor Uniwersytetu Waszyngtońskiego w Seattle Kazimierz Poznański w swoim wywiadzie dla „Trybuny” z dnia 5-6 maja 2001 roku w rozmowie z Waldemarem Kanią stwierdza: „(...) zbliżymy się do 100-proc. obcej własności w bankach; czyli „polskie” banki dojdą do granicy absurdu”. Podaje, że „Bank PeKaO S.A. w 51 % przeszedł w zagraniczne ręce za około 1 mld dolarów. To jest śmieszna suma za bank, który ma 10 mln klientów oraz aktywa wielkości 20 mld dolarów. On został sprzedany za równowartość swoich nieruchomości, których nawet nie uwzględniono w oficjalnej, ministerialnej wycenie”²³.

Tempo wzrostu polskiej gospodarki jest znikome i jak twierdzi profesor Grzegorz Kołodko w I kwartale 2002 roku „(...) wygasło do zera. Oczywiście, z wszystkimi tego konsekwencjami dla dotkliwego wzrostu bezrobocia, spadku opłacalności produkcji, podupadania firm i ich bankructwa, a w rezultacie także erozji dochodów budżetu państwa”. Zdaniem prof. G. Kołodki „Polska w obecnej fazie reform i polityki dostosowań strukturalnych, jak mało kiedy potrzebuje skutecznej koordynacji polityki budżetowej i pieniężnej”²⁴.

Na temat prywatyzacji gospodarki polskiej wypowiada się także w swojej książce Mathis Bortner²⁵. Jako przyjaciel Lecha Wałęsy przestrzega przed rabunkiem polskiej gospodarki. W „Liście otwartym” do Lecha Wałęsy stwierdza, że „(...) polityka prywatyzacji skierowana była do kapitałów zagranicznych. Pewne dokumenty nie były nawet redagowane po polsku. W gruncie rzeczy chodziło o wyprzedaż, organizowaną na licytacji, w celu umożliwienia odkupienia krajowych sił produkcyjnych, najbardziej rentownych, przez kapitał międzynarodowy po niższych cenach. Sprzedaż dóbr produkcyjnych Polski kupcom zagranicznym zawiera w sobie autentyczne sprzeniewierzenie bogactw narodowych, a więc nowych źródeł

²³ „Trybuna” nr 104 z 5-6 maja 2001, s. 11.

²⁴ „Trybuna” nr 68 z 21. 03. 2002, s. 12

²⁵ M. B o r t n e r, *Jak dobija się gospodarke polską od 1989 roku; List otwarty do Lecha Wałęsy*, Nicea 1995.

*finansowych dla finansowania międzynarodowej polityki ekonomicznej. Jest to prawdziwe samobójstwo*²⁶.

Klienci Banku Pekao S.A. przy okazji różnych spotkań mówią, że Bank staje się instytucją coraz droższą, z uwagi na zwiększające się prowizje i opłaty od wszelkich dokonywanych czynności. Również zwiększające się wymogi ze strony Banku i wysoka stopa procentowa utrudniają dostęp do kredytów tak podmiotom gospodarczym, jak również osobom fizycznym.

Zakończenie

Konkludując należy stwierdzić, że Bank PBG S.A. od początku jego powstania rozwijał się bardzo dynamicznie. Z 28 oddziałów, które posiadał na początku swojego istnienia, w końcu 1996 roku miał już 122 placówki. W zamierzeniach miało powstać 400. Duże nakłady inwestycyjne przeznaczano na modernizację istniejących oddziałów na budowę nowych oraz na zakup lokali i ich adaptację do celów bankowych. Dokonano zakupu budynku i odrestaurowano go dla Centrali PBG S.A. w Łodzi.

Bank oferował swoim klientom coraz to bardziej nowoczesne produkty i coraz lepszą jakość swoich usług. Wprowadził nowe technologie, skomputeryzował swoje oddziały i ich placówki. Rozwijał działalność detaliczną. Za pośrednictwem kredytów bankowych powstawały nowe zakłady pracy i nowe placówki handlowe. Zmieniało się oblicze miast.

Oddział Banku Pekao S.A. w Wieluniu, podobnie jak inne, nie tylko zasilał swój teren w gotówkę poprzez udzielanie kredytów, ale także poprzez sponsoring i reklamę wielu przedsięwzięć realizowanych przez organizacje samorządowe i społeczne, wspierał je finansowo lub rzeczowo. Ta forma działalności Banku aktualnie nie istnieje.

Sprzedanie pakietu większościowego akcji polskich banków – bankom zagranicznym nie sprzyja rozwojowi polskiej gospodarki. Duże banki zagraniczne tzw. „holdingi” inwestują tam, gdzie jest największy zysk, a najmniejsze ryzyko. To oznacza, że istnieje możliwość transferu depozytów zebranych w Polsce do innych krajów. Brak odpowiednich przepisów prawnych regulujących tę kwestię i zapobiegających wypływowi pieniądza z polskiego systemu bankowego. Prócz tego istnieje także inne zagrożenie. Bank zagraniczny, oferując firmie polskiej większy kredyt, interesuje się jego wykorzystaniem. Tym samym będzie oferował znane sobie technologie, maszyny i urządzenia, a nawet surowce – produkowane za granicą. Banki zagraniczne będą polecały swoje firmy działające w danym kraju. Sytuacja obecna nie sprzyja zatem realizacji inwestycji finansowanych z udzielanych kredytów, nie sprzyja rozwojowi kraju, czy też zmniejszeniu bezrobocia, wręcz przeciwnie.

²⁶ Tamże, s. 235.

Udział kapitału zagranicznego w systemie bankowym może spełnić pozytywną rolę w podniesieniu konkurencyjności poszczególnych banków, zastosowaniu nowoczesnych metod zarządzania, a także w zaspokojeniu potrzeb dużych podmiotów gospodarczych. Jednakże proces ten powinien podlegać odpowiedniej kontroli ze strony Państwa poprzez odpowiednie przepisy prawa regulujące tryb postępowania. W pierwszym okresie w programie prywatyzacji banków zakładano udział zagranicznych inwestorów w wysokości 30%. Mówiło się też o autonomizacji poszczególnych banków w ramach swoich grup. Później przyspieszono proces prywatyzacji i zaniechano pierwotnych ustaleń.

Należy sobie zadać pytanie jaką rolę pełni bankowość w gospodarce. Mówimy o niezależności banku Centralnego. A jaki on ma obecnie wpływ na funkcjonowanie w Polsce banków zagranicznych, które nie są uzależnione od polityki pieniężnej Banku Centralnego, lecz od swoich banków? Jeszcze niedawno, np. w Stanach Zjednoczonych, bank funkcjonujący w Stanie, nie mógł transferować swoich środków do innego Stanu. Dbano oto, aby fundusze będące w dyspozycji banków nie wypływały z jednego stanu do drugiego. Barięą było odpowiednie prawo dbające o rozwój gospodarczy określonego terenu. Kredyty udzielone w oparciu o zgromadzone środki w banku, zasilaly potrzeby firm i społeczeństwa. Np. w Niemczech istnieje wysoka lojalność klientów wobec rodzimych banków. Prywatyzacja banków powinna być sprawą wewnętrzną Państwa, dostosowaną do potrzeb gospodarki. To państwo powinno określać swoją politykę gospodarczą. Z tej polityki winny wynikać określone priorytety, które powinny realizować banki przy pomocy m.in. środków zgromadzonych w banku centralnym. Polityka ta winna służyć społeczeństwu. Rolą banków prywatnych jest odpowiednie zarządzanie i kontrolowanie swoich aktywów, aby były one produktywne tak dla banku, jak również dla gospodarki narodowej i społeczeństwa.

Polityka drogiego pieniądza spowodowała ograniczenie popytu wewnętrznego, co przy wciąż niedostatecznym eksporcie polskich towarów za granicę odbija się niekorzystnie na wzroście gospodarczym. Stąd konieczne są zmiany instytucjonalne i prawne, prowadzące do spójnej polityki finansowej – tak fiskalnej, jak monetarnej i kursowej.

Tabela nr 1

Stan depozytów w podziale na Regiony i Centralę w latach 1994-1995 PBG S.A. (w tys. zł)

Wyszczególnienie	Razem		Depozyty złotówkowe i dewizowe		Terminowe	
	31.12.94	31.12.95	31.12.94	31.12.95	31.12.94	31.12.95
Region „Południe”	658 101	719 720	304 659	236 624	353 422	483 096
Region „Nowe Rynki”	76 315	137 454	29 208	50 812	47 107	86 642
Region „Północ”	337 853	410 944	165 683	171 281	172 170	239 663
Region „Łódź”	448 370	555 634	181 087	196 567	267 283	359 067

Centrala i Dom Maklerski	56 813	314 560	8 026	2 771	48 787	311 789
PBG S.A. ogółem	1 577 452	2 138 312	688 663	658 055	888 789	1 480 257

Źródło: *Raport roczny PBG S.A. za 1995 r.*, s. 37.

Tabela nr 2

Wielkość udzielonych kredytów w podziale na regiony PBG S.A. za okres 1994-1995 (w tys. zł)

Wyszczególnienie	Kredyty na inwestycje centralne		Ogółem - pozostałe	
	31. 12. 1994	31. 12. 1995	31. 12. 1994	31. 12. 1995
Region „Południe”	2 507 176	3 693 116	212 487	305 775
Region „Nowe Rynki”	-	-	60 622	124 768
Region „Północ”	-	-	91 997	133 665
Region „Łódź”	-	-	198 075	288 003
Centrala i Dom Maklerski	-	-	20 640	49 198
PBG S.A. ogółem	2 507 176	3 693 116	583 861	901 409

Źródło: *Raport PBG S.A. za 1995 r.*, s. 38.

Tabela nr 3

Stan aktywów i pasywów PBG S.A. w okresie od 1991 do 1996 roku (w tys. zł)

Rok	Aktywa ogółem	Pasywa ogółem
1	2	3
1991	1 635 852,3	1 635 852,3
1992	2 546 951,5	2 546 951,5
1993	3 947 196,5	3 947 196,5
1994	5 842 327,6	5 842 327,6
1995	8 633 848,8	8 633 848,8
1996	10 806 623,5	10 806 623,5

Źródło: *Raport roczny PBG S.A.*

tabela nr 4**Zysk netto w okresie od 1991 do 1997 w PBG S.A. (w tys. zł)**

<i>Rok</i>	<i>Wynik netto</i>
1991	13 820,6
1992	19 138,1
1993	4 557,0
1994	88 752,8
1995	50 681,4
1996	115 347,6
1997	117 900,0

Źródło: *Raport roczny PBG S.A.*